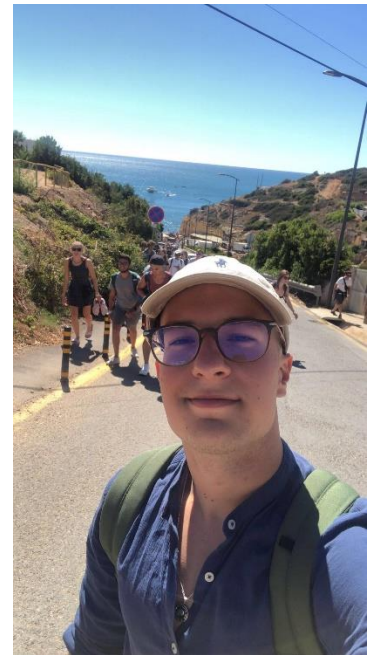

Sziasztok! Lékó Szabolcs vagyok, a GAMF kar mérnökinformatikus szakának aktív hallgatója és 20 évesen az egyetemi tanulmányaim harmadik félévét Malagában töltöttem az ERASMUS+ mobilitásnak hála. Amint bekerültem az itthoni egyetemre és elmentem a gólyatáborba, már ott tudatosult bennem, hogy lehetséges kiutazni és külföldön tanulni. Tettem egy elhatározást. Mindenképpen Spanyolországba szerettem volna elmenni. Az oka elég egyszerű; ide húzott a szívem, de magam se tudom megmondani még, hogy miért. Hosszabb nézelődés után Malaga vált a célponttá, Andalúzia második legnagyobb városa, ahol a belvárostól a tenger percekre van, és az Erasmus-os élet felfoghatatlan.

A kinti Fogadóegyetemet „Universidad de Málaga” -nak hívják, ami röviden csak „UMA”. 2022/23-as év első félévében utaztam ki, és nagyjából 5 hónapig tartott a mobilitásom augusztus végétől január végéig. Kint inkább próbáltam olyan tantárgyakat felvenni, amelyek újak és érdekesek számomra. Szerencsére voltak angol nyelvű kurzusok is (spanyolul nem igazán beszéltem még), így a választásom 3 tantárgyra esett. Felvettem Machine Learning-et (Gépi tanulás), Mesterséges Intelligenciát és adatbázisokat. A tanáraink nagyon jó fejek voltak, de a tantárgyakkal meg kellett küszködni. Tapasztalataim alapján, inkább gyakorlatiasabbak az órák és jobban rámennek a beadandókra és kevés a dolgozatírás, és ha elegendő pontot összegyűjtesz a

Malaga belvárosi épületek

tanulmányi időszakban akkor nem kell elmenned vizsgázni sem. Az egyetemeink modernebbek, ahova pedig én jártam, sokkal jobban úgy éreztem magamat, mintha félig a természetben tanultunk volna (tantermek nagy része szabadba nyílt). Híresek a spanyolok a sziesztájukról, emiatt délután kevesebb volt az óra, és az alsóbb évesek órája délelőtt volt, míg a végzősöknek estefelé. Van külön busz járat az egyetemi épületekhez (több épület a belvárosban van még mások az egyik külvárosi körzetben) és metró is megáll a legtöbb egyetemnél. Részt vettem egy A1-es szintű spanyol kurzuson is az első hónapban, de csak nagyon alapszavak ragadtak rám.

Párszor voltam már Spanyolországban nyaralni, szóval előre képen voltam már, a kultúrával, az ételekkel, a hangulattal, és mindig is imádtam. Ezáltal elszánni magam,

Sevilla -Plaza de Espana

hogy elmenjek könnyebb volt, mint azt gondoltam. Aki nem igazán ismerné az itteni életet erős „kultúra sokkot” kapna szerintem. A spanyolok nagyon laza emberek, viszont örült gyorsan beszélnek, imádnak inni, sokáig maradnak fent és tovább alszanak. Nem sokan beszélnek spanyolon kívül más nyelvet a helyiek, inkább az egyetemisták vagy a belvárosban dolgozó spanyolokkal lehet elcsevegni angolul. Viszont volt kb. 1500 cserediák ebben a félévben, akiknek a nagy része csak angolul beszélt és mindenki ugyanabban a pozícióban volt, mint én; egyedül/társaságban kiutaztak egy idegen országban és ismerkedni, bulizni és tapasztalatokat szerezni akartak.

Már az első hetem eszméletlen volt. A gépem augusztus 29-én szállt le a belvárostól kicsit messzebb, az volt az első feladat, hogy eljussak az elkövetkezendő 5 hónapom szállására, ami egy kisebb megosztott apartman egyik szobája volt. Pár óra alvás és 3 óra repülőút után nagy feladat volt még eljutnom a lakásig 2 nagyobb bőrönddel és egy hátizsákkal, de sikerült megtennem.

Amint beköltöztem tele lettem energiával, és arra gondoltam elmegyek a belvárosba és körülnézek, esetleg beülök valahova egy italra. Van 3 nagyobb szervezet, akik hétvégén szerveznek (egy napos vagy több napos) túrákat közeli városokba, hétköznaponként szinte minden nap valamilyen programot (pl. strandröplabda/foci), és általában szerda és csütörtök esténként bulikat. Nekik

Sierra Nevada

vannak WhatsApp csoportjaik és ott ismerkedtem meg egy magyar lánnyal, aki egy másik egyetemről jött, és az első estémen elmentünk egyet iszogatni. Az elkövetkezendő pár napban elmentem mindenféle, fent említett, programra és elkezdtem barátkozni.

Gibraltár

(Sevilla, Gibraltár, Nerja, Ronda, Sierra Nevada (síparadicsom)), mindegyikük egyedi a maga módján és gyönyörűek. Elmentem még a „Caminito del Rey” nevezetű híres spanyol túraútra, amely egyszerűen lélegzetelállító volt. A kedvenc utazásom viszont Portugáliába vezetett. Egy három napos utazás tettünk Algarve tartományában, a fő program inkább a bulizásról szólt, de nap közben más-más tengerpartokra vittek el és megnéztük egyszer a naplementét a „Világ Vége” nevezetű szikla-foknál, ami Európa legnyugatibb pontja, rajtunk kívül még volt több száz diák, akik együtt énekeltek miközben nézték a naplementét, talán ezt mondanám az egész Erasmus-os élményem tetőfokának.

Annyi nemzetiségű emberrel ismerkedtem, hogy felsorolni se tudom, de leginkább németekkel és angolokkal lettem nagy barátságba. Szeptember legvégén kezdődött csak el az egyetem, ezért első három hetemben nagyrészt barátkoztam, buliztam, utazgattam és végig jártam egy tömérdek éttermet.

Az elkövetkezendő hónapokban is utazgattam, eljutottam Dél-Spanyolország pár híresebb városába

Olaszokkal Portugáliában 1.

Összebarátkoztam Portugáliában 3 olasszal is, akik ugyanúgy Spanyolországban tanultak csak egy másik városba, és azóta többször is találkoztam velük.

Itt még írnek pár érdekességet: Pár barátal alakítottunk egy strandröplabda csoportot, ami végül kinötte magát és lettünk 60-an. Hetente lejártunk az egyik strandra (Malagán volt 3) és játszottunk, amíg le nem ment a nap.

Olaszokkal Portugáliában 2.

Ronda

fény show-t, amire olyan sokan elmentek, hogy megmozdulni se lehetett. Minden évben tartanak egy jazz hetet, amire híres előadók jönnek el, az egyetemen is tartottak egy előadást 3 euróért, amit nem hagyhattam ki.

Ezt a helyet ajánlom azoknak, akik szeretik a trópusi éghajlatot (télén kívül mindig 30 fok körüli az idő), extrovertált személyiségeknek, akik szeretnek bulizni, strandolni, ismerkedni, sportolni és egy idegen kultúrát megismerni.

Ha felkeltettem benned az érdeklődést, akkor nyugodtan keress fel bármelyik szociális médián, és szívesen megválaszolom bármilyen kérdésedet.

Elmentünk egyszer, egy egyetemes strandröplabda versenyre is, ahol a nevezési díj az volt, hogy tisztálkodási szereket kellett adnunk egy Ukrajnai adománynak. Az itteni ünnepek közül a „La Noche en Blanco” -t emelném ki (magyarul: A Fehér Éjszaka), ekkor az egész belvárosban mindenféle utcai előadások vannak. Vasárnaponként minden múzeum belépési díja ingyenes. A belváros főutcája decemberben ki van világítva, és minden hétvégén rendeztek egy

Malagai Karácsony